

Maade, som Forslagsstilleren gjør; thi jeg kan ikke forstaae Andet, end at han haade har faaet for Meget og for Lidet, og derfor troer jeg vistnok, at vi bør glæde os ved det, vi have faaet; men jeg kan dog ikke nægte, at jeg vilde ønske, at vi havde faaet noget Mere, end det vi have faaet, nemlig en mere fuldstændig Ordination i Henseende til denne Kirkecommissjon, som der var talt om i forrige Møde, da jeg ikke skal nægte, at jeg ikke deraf venter mig saa grumme Meget, men jeg venter heller ikke saa Lidet, som jeg hørte der blev udtalt af Nogle, og det, det har været mig meest om at gjøre, det var, at der blev begyndt paa denne Sag; det er imidlertid kun den ærede Cultusministers Raadgivere her sidde, og det er ogsaa det, som vi i grunden ønskede, fordi vi ikke vilde, at der skulde være nogen egentlig Evang. fra den lovgivende Magt, naar den skulde behandle Sagen; thi Noget maa der dog komme ud, det vil jeg da haabe, allerhelst da der er blevet udtalt, at Forsatningsudkastet allerede var færdigt fra den Comitee, som var sammensat til at udarbejde det, og det var jo det, vi ikke kunde faae fra den ærede Cultusminister, eftersom han sagde, at han hverken kunde give et saadant Forslag eller forstod sig paa det, og naar der nu kommer Folk, der forstaae sig derpaa, saa maa der dog vel være noget Haab om, at der bliver Noget ud af det, og jeg kan saaledes ikke Andet end glæde mig ved, at Sagen er paabegyndt; men derfor kunde jeg gjerne være af dem, som havde ønsket, at denne nærværende Sag, som er temmelig indgribende, var kommen til at hvile, indtil den kunde sammensøies dermed, men jeg indseer ikke, hvorfor den ikke kunde faae sin Gang, og ikke skulde være saa meget værd, at den kunde yde et vist moralsk Tryk paa den Synode, som maaskee engang skal blive til; thi, dersom vi engang skulde faae en Repræsentation for Kirken, saa vil det være saare godt, at vi allerede have saadanne Arbejder som dette og derved kunne imødekomme et Ønske, som vistnok er et meget almindeligt i Landet, og som vistnok kun meget Faa ville modsætte sig. Med Hensyn til hvad den ærede Ordfører udtalte, at der var flere her i Thinget, som vidste, at det var sandt, hvad han sagde, saa drager jeg det

ikke i Tvivl; men, skulde der være Nogen, som vilde drage det i Tvivl, saa vil jeg dog for Sagens Vigtigheds Skyld fremsætte Noget for at bevise, hvorledes det gik til i de Dage, hvorom den ærede Ordfører talte; thi jeg var selv blandt dem, som vare i det Tilfælde, at jeg ikke kunde afholde mig fra at udtale, hvad der laa mig paa Hjerte, hvad der var dyrebart for mig, og hvad jeg ønskede skulde blive dyrebart for flere, og det var mig meget om at gjøre at følge den lutheriske Tro som lutherisk Tro. I det Sogn, hvor jeg engang var for at holde gudelige Forsamlinger, kom der en Klage til Amtmanden fra Præsten, som lod med saa Ord meget syndigt: „Den fanatikkiske Kjerstemindesect, som i lang Tid har dreyet sit Uvæsen i Døvende Sogn under Odense Amt, har nu søgt at udbrede sig i Ellinge og allerede holdt to talrige Forsamlinger, hvorfor jeg udbejder mig Amtets Assistance til, at flige Forsamlingers Afholdelse, i Medfør af Fred af 13de Januar 1841 maa forbydes.“ Dermed var Sagen begyndt, og saa blev naturligviis en 30—40 forhørte, der blev naturligviis affagt Dom, og der blev naturligviis ogsaa mange Målter, de bleve Alle satte under Justitsens Tiltale; men jeg glæder mig til, at Tiden i den Henseende er gaaet frem, og ved, at den hensovede Christian den Ottende sørgede for Thyenboernes Frihed og truede med, at Præsternes Forhold skulde blive taget nærmere i Betragtning, dersom de Anklagede, de saakaldte „Dyvalte“ o. s. v.; og derved blev der ikke gjort Videre; men Alt gik sin gode frle Gang, uden at jeg troer, der skete Noget, som Staten kunde klage over. Jeg har kun anført disse Ord, for at vise, at der ligger fuldstændig Sandhed til Grund for, hvad den ærede Ordfører har udtalt. Derimod er jeg ikke enig i, hvad den ærede Ordfører udtalte, nemlig, at, hvis der skulde være Præster, som gif ud af den lutheriske Statskirke eller Folkkirke, de da kunde tage Tienden med. Dette troer jeg ikke vilde gaae an, førend det blev erkjendt af den danske Rigsdag, at de, som gif ud, vare blevne til Folkets Fleertalskirke, saa maaskee de kunde tage Tienden med sig; thi før vilde man ikke kunne søge at faae Noget med Tienden at bestille; jeg troer nok,